

Arrest

nr. 252 226 van 6 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VERHEYEN
Jan Van Beersstraat 42/2
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger van Koerdische origine, afkomstig uit Ilam/Iran waar u bij uw ouders, drie broers en vijf zussen woonde. U deed hogere studies tot 1383 (Perzische kalender, omgezet naar westerse kalender 2004). Na uw studies volbracht u uw legerdienst. Daarna begon u als zelfstandige te werken. U bezat een oliebron waaruit een grondstof, 'bitumen', werd gehaald waarmee asfalt kan worden gemaakt. Deze grondstof exporteerde u naar Suleimaniya en Erbil in Irak en soms ook naar Turkije. Tussen 1392 (maart 2013 tot maart 2014) en 23 april 2016 ging u voor uw werk vaak naar Irak. In deze periode werd u een viertal keren door het Ettelaat (ministerie van informatie) tegengehouden op de weg tussen uw werkplek en uw woning en kreeg u steeds op een dreigende toon de waarschuwing dat u in de gaten werd gehouden, dat men wist waarmee u bezig was en u voorzichtig diende te zijn. U had het gevoel dat de agenten u wilden intimideren. Omwille van deze

waarschuwingen en omdat er werkcontracten afliepen ging u na 23 april 2016 niet meer naar Irak. U bleef wel handel drijven met Iraakse bedrijven maar werd niet meer lastig gevallen door het Ettelaat. Jaren later, op 15 ordibehesht 1397 (5 mei 2018) werd u door leden van het Ettelaat aangehouden op de luchthaven van Mehrabad toen u een vlucht naar Frankrijk wou nemen (CGVS, p8). U werd gearresteerd omdat u beschuldigd werd van het verstoren van de openbare orde en nationale veiligheid en omwille van het promoten van -en samenwerken met- groeperingen die tegen het regime zijn. U werd door hen weggevoerd naar een voor u onbekende plaats. Een paar dagen na deze arrestatie werd het hele huis van uw familie doorzocht door agenten van het Ettelaat. U werd ongeveer 25 dagen opgesloten op een plaats waar u ondervraagd en mishandeld werd. Daarna verscheen u voor een rechter van de revolutionaire rechtbank van het negende kanton. Hierna bracht u nog ongeveer 5 dagen door in de gevangenis van Evin. U kwam op 12 khordad 1397 (2 juni 2018) vrij doordat uw huis als borg voor uw vrijlating werd gesteld. Op 15 mehr 1397 (7 oktober 2018) kreeg u een oproepingsbrief. U meldde zich onmiddellijk aan bij de revolutionaire rechtbank. Bij aankomst werd u direct in hechtenis genomen. U verscheen voor een rechter waar u van dezelfde feiten werd beschuldigd als bij uw eerste arrestatie. Daarop werd u naar de Evin gevangenis gebracht. Na één maand opsluiting kwam u vrij doordat de eigendom van uw vader als borg voor uw vrijlating werd gesteld. Rond januari 2019 vroeg u een Belgisch Shengenvisum aan omdat u even op vakantie wou gaan. Uw advocaat in Iran raadde u aan om voor hem bereikbaar te blijven voor het geval er vooruitgang zou gemaakt worden in uw gerechtelijke dossier dat te maken had met uw twee arrestaties. Op 28 esfand 1397 (19 maart 2019) verliet u Iran en vloog u naar België waar u op dezelfde dag aankwam. Een week of 10 dagen na uw vertrek uit Iran kwamen er twee agenten van het Ettelaat naar uw ouderlijke woning. Zij vroegen waar u was waarop uw moeder hen meedeelde dat u niet thuis was. In België diende u op 5 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Ongeveer een maand na uw aankomst in België vernam u van uw zus Z. (...) dat u in het kader van uw twee arrestaties werd veroordeeld werd tot 4 jaar gevangenisstraf.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw mellikaart (nationale kaart), uw shenasnameh (boekje burgerlijke stand), uw Iraanse paspoort uitgereikt op 23 april 2016 en geldig tot 24 april 2021, een kopie van een diploma, uw vonnis van de revolutionaire rechtbank te Teheran dd. 28 favardin 1398 (17/04/2019), een kopie van een conversatie via gmail met uw advocaat in Iran, twee printscreens van de online raadpleging van uw juridische dossier in Iran, een kopie van een bezwaarschrift tegen uw vonnis van uw advocaat in Iran, een kopie van een eigendomsakte die handelt over een eigendom op het adres Dast Geib-sstraat, een kopie van een eigendomsakte die handelt over een eigendom op het adres Ali Moradi-sstraat, een kopie van een contract opgemaakt door Kimia Bitumen Zagros Co d.d. 3 oktober 2015, een kopie van een contract opgemaakt door Kimia Bitumen Zagros d.d. 8 oktober 2015 en een kopie van een contract opgemaakt door Kimia Bitumen Zagros d.d. 6 oktober 2016.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst dienen een aantal tegenstrijdigheden te worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 15 ordibehesht 1397 (5 mei 2018) en op 15 mehr 1397 (7 oktober 2018) gearresteerd werd door het Ettelaat en u bij elke arrestatie twee maanden vastzat (CGVSvragenlijst opgemaakt door de DVZ; vraag 3.1). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u zowel bij uw eerste als tweede arrestatie slechts één maand werd opgesloten (CGVS 2, p6 + p9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordde u dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken bedoelde dat u voor beide arrestaties samen 2 maanden had vastgezet (CGVS 2, p16-17). Dit is echter geen afdoende uitleg voor dergelijke tegenstrijdigheden. Immers, u verklaarde bij de Dienst vreemdelingenzaken over elke arrestatie afzonderlijk dat u twee maanden had vastgezet.

Voorts verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zowel naar aanleiding van uw eerste als uw tweede arrestatie heeft vastgezet in een gevangenis waarvan u de naam niet kende (CGVS-vragenlijst opgemaakt door de DVZ; vraag 3.1). Tijdens uw persoonlijke onderhoud verklaarde u

echter dat u inzake uw eerste arrestatie 25 dagen in hechtenis werd genomen, op een onbekende plaats werd vastgehouden en nadien 5 dagen in de Evin gevangenis werd opgesloten (CGVS 2, p5-6) en u bij uw tweede arrestatie, nadat u zich bij een rechter had aangeboden, dadelijk naar de Evin gevangenis werd gebracht (CGVS 2, p9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, verklaarde u dat het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken heel kort was en u het enkel over uw eerste arrestatie had, waar u op een onbekende plaats werd vastgehouden (CGVS 2, p17). Dit is echter wederom geen afdoende uitleg voor dergelijke tegenstrijdigheden. Immers, u verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij elke arrestatie afzonderlijk dat u had vastgezeten in een gevangenis en u niet wist waar dit was. Bovendien, toen u aan het begin van het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar het verloop van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zei u dat u over het gehoor zelf niets te melden had (CGVS 1, p. 3). Daarenboven werd het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken u voorgelezen en ondertekende u het voor akkoord.

Voorts verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u op 15/02/1397 (5 mei 2018) gearresteerd werd op de luchthaven Imam Khomeiny (CGVS 1, p6), terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat u op de luchthaven van Mehrabad werd gearresteerd (CGVS 2, p5).

Voorts is het erg merkwaardig dat u zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst opgemaakt bij de DVZ; vraag 3.1) als tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u op 15 mehr 1397 (7 oktober 2018) een tweede keer werd gearresteerd en u bovendien pas een week na uw arrestatie uw zus belde met de mededeling dat u een borg nodig had (CGVS 2, p11), maar er uit de vertaling van de eigendomsakte (doc 12) die u neerlegde ter ondersteuning van uw relaas, dat de eigendom van uw vader die gelegen was te Dast Geib-sstraat als borg werd gesteld voor de vrijlating bij uw tweede arrestatie, blijkt dat deze eigendom reeds op 14 mehr 1397 (6 oktober 2018) –een dag voor uw arrestatie- door de revolutionaire rechtbank in beslag werd genomen. Ook uit uw houding blijkt dat er aan uw vluchtaanleiding geen geloof kan gehecht worden. Immers, u vertrok op 19 maart 2019 uit Iran door een vlucht te nemen naar België (CGVS 1, p6). Gevraagd of u geen angst had om in maart 2019 opnieuw een vlucht te nemen aangezien u al een keer gearresteerd werd op een luchthaven, antwoordde u dat u geen angst had omdat u geen van de feiten waarvan u beschuldigd werd gepleegd had (CGVS 2, p17). Deze uitleg houdt echter geen steek aangezien u beweerde dat u in het verleden tot tweemaal toe onterecht gearresteerd werd.

Wat tot slot uw relaas betreft dat u in de periode 1392 (maart 2013 tot maart 2014) tot 23 april 2016 een viertal keren zou zijn lastig gevallen door het Ettelaat waarbij u gewaarschuwd werd dat u in de gaten werd gehouden omdat u voor uw werk –u verkocht de grondstof ‘betonine/bitumen’- naar Irak trok (CGVS 1, p13-15), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u initieel verklaarde dat het Ettelaat naar uw werkplek kwam om u te waarschuwen (CGVS 1, p13) en u, gevraagd naar hoeveel keren het Ettelaat naar uw werkplek kwam, antwoordde dat dit één keer was om nadien te verklaren dat dit een vergissing was en zij nooit naar uw werkplek kwamen en u werd tegengehouden toen u op weg was naar uw werkplek (CGVS 1, p14). Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig ook, deze door u aangehaalde problemen met het Ettelaat onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U werd immers louter een viertal keer gewaarschuwd dat u in de gaten werd gehouden. Bovendien zijn deze problemen te ver in de tijd gesitueerd om nog deel uit te maken van een actuele vrees voor vervolging. Immers, u verklaarde dat u na 23 april 2016 niet meer naar Irak reisde en bijgevolg in Irak geen problemen meer kende met het Ettelaat. Gelet op de bedrieglijkheid van de problemen daarna blijkt nergens dat u na deze feiten niet probleemloos in Iran heeft kunnen wonen (CGVS 1, p13 +p15). U bleef nadien doorwerken in uw bedrijf (CGVS 1, p13-14) en verliet Iran pas op 19 maart 2019. Dat u op 19 maart 2019 zonder enig probleem -terwijl uw paspoort werd gecontroleerd- kon vertrekken vanop de Imam Khomeini luchthaven naar België (CGVS 1, p6) wijst er tevens op dat u geen vervolging van de Iraanse autoriteiten dient te vrezen.

De overige door u neergelegde documenten hebben bovenstaande zienswijze niet kunnen veranderen. Uw mellikaart, uw shenasnameh, uw Iraanse paspoort en de kopie van uw diploma hebben betrekking op uw identiteit en opleidingsniveau en zijn zaken die niet door het CGVS in twijfel worden getrokken. Uw vonnis van de revolutionaire rechtbank van Teheran gedateerd op 28 favardin 1398 (17/04/2019), de kopie van een conversatie via gmail met uw advocaat in Iran, de twee printscreens van de online raadpleging van uw juridische dossier in Iran, de kopie van een bezwaarschrift tegen uw vonnis van uw advocaat in Iran en de twee kopieën van eigendomsaktes in Iran kaderen in uw relaas dat u onterecht juridisch vervolgd werd in Iran. Hierbij dient te worden opgemerkt dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, quod non in casu. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan het administratieve dossier) dat het relatief gemakkelijk is om Iraanse gerechtelijke documenten te vervalsen. De kopieën van uw werkcontracten hebben tot slot betrekking op uw werk in Iran, niets meer en niets minder

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn *"beroep tot nietigverklaring"* in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de motiveringsplicht.

Met betrekking tot de duur van zijn arrestaties, voert verzoeker aan:

"Hier is geen sprake van tegenstrijdigheid, mogelijk een verkeerde interpretatie van het probleem of een missing in de vertaling;

Verzoeker heeft telkenmale gezegd één maand gearresteerd te zijn geweest en één maand te hebben vastgezeten nl zowel op 5 mei 2018 als op 7 oktober 2018 één maand dus in totaal twee maanden".

Over de plaats waar hij werd gedetineerd, stelt verzoeker:

"Hier spreken we ook niet over een tegenstrijdigheid. Zowel bij de eerste als de tweede arrestatie wist verzoeker niet naar waar hij in eerste instantie zou gebracht worden slechts wanneer hij was in de gevangenis wist hij dat dit in Evin was".

Inzake de locatie waarop hij werd gearresteerd, geeft verzoeker aan:

"Ook hier spreken we niet over een tegenstrijdigheid.

De arrestatie gebeurde inderdaad op de luchthaven van Iman Khomeiny en niet op de luchthave van Mehrabad wat overigens een interne luchthaven is. Verzoekende partij heeft gesteld dat hij op de luchthaven van Imaan Khomeiny werd afgevoerd naar de Rechtbank van Mehrabad die overigens ook dichtbij gelegen is."

Aangaande de gegeven waarborg, betoogt verzoeker:

"Ook hier is er geen sprake van tegenstrijdigheid.

Op de eigendomstitel werd niet vermeld dat op 6 oktober 2018 de eigendom van de vader van verzoekende partij reeds in borg werd gesteld.

Op 6 oktober 2018 is er slechts een schrijven gegaan van de Rechtbank naar een andere bevoegde Rechtbank die dan op haar beurt een schrijven richtte aan de notaris dus was er op 6 oktober 2018 nog geen borg gevestigd zoals de Commissaris Generaal laat uitschijnen".

Vervolgens doet verzoeker gelden:

"De bewering dat het ongeloofwaardig is dat verzoekende partij Iran heeft kunnen verlaten met een visum niettegenstaande de feiten is niet abnormaal, het was evident dat verzoekende partij het land kon verlaten gezien de gestelde borgen".

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande:

"Dat de negatieve beslissing van CGVS derhalve niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is ;

Dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen ("B.S.", 12 september 1991) en artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 ("B.S.", 31 december 1980) , nochtans uitdrukkelijk motivering van een negatieve beslissing vereisen.

Dat er desbetreffende dan ook duidelijk een overtreding is van de wettelijke bepalingen gezien de motivering van de beslissing van het CGVS, geen steek houdt en minstens getuigt van zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier .

Dat nu, gezien het feit dat er geen, minstens een onjuiste of zeer gebrekkige gemotiveerde weerlegging van het verhaal van verzoeker is geschied, huidig beroep dan ook gegrond is en tot nader order geloof dient gehecht te worden aan zijn verhaal en aan zijn vrees in de zin van de Conventie van Genève.

Dat we hier een schending vaststellen van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsprincipe doch eveneens de schending van de Conventie van Genève inzake het statuut van vluchteling, de vluchtelingen status zoals voorzien in art 48/3 van de Vreemdelingenwet en art. 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker dan ook dient erkend te worden als politiek vluchteling overeenkomstig art 1 §A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Dat aan verzoeker minstens het statuut van subsidiaire beschermde dient te worden toegekend.

Dat de problemen in Iran voor iedereen bekend zijn."

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de Ettelaat.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader echter vooreerst met recht gemotiveerd dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over (de duur van) de arrestaties waarvan hij in het verleden slachtoffer zou zijn geweest. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 15 ordibehesht 1397 (5 mei 2018) en op 15 mehr 1397 (7 oktober 2018) gearresteerd werd door het Ettelaat en u bij elke arrestatie twee maanden vastzat (CGVSvragenlijst opgemaakt door de DVZ; vraag 3.1). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u zowel bij uw eerste als tweede arrestatie slechts één maand werd opgesloten (CGVS 2, p6 + p9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordde u dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken bedoelde dat u voor beide arrestaties samen 2 maanden had vastgezeten (CGVS 2, p16-17). Dit is echter geen afdoende uitleg voor dergelijke tegenstrijdigheden. Immers, u verklaarde bij de Dienst vreemdelingenzaken over elke arrestatie afzonderlijk dat u twee maanden had vastgezeten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig antwoord aan. Hij kan te dezen immers bezwaarlijk volstaan met de herhaling van zijn uiteindelijke gezegden, zoals afgelegd bij het CGVS, en met de hieraan gekoppelde, algemene, louter hypothetische en ongefundeerde bewering dat er bij de DVZ *“mogelijk een verkeerde interpretatie van het probleem of een missing in de vertaling”* geschiedde. De verklaringen die verzoeker aflegde bij de DVZ zijn, zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, bovendien duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij gaf er over elke arrestatie afzonderlijk en in niet mis te verstande bewoordingen aan dat hij twee maanden had vastgezeten. Daarenboven werden deze verklaringen aan verzoeker bij de DVZ voorgelezen, waarna hij deze uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord. Hiermee gaf hij aan dat deze juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Verder gaf verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat

hij over het verloop van het gehoor bij de DVZ niets te melden had en maakte hij aldaar aldus niet de minste melding van mogelijke problemen inzake de communicatie of vertaling bij de DVZ.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:

“Voorts verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zowel naar aanleiding van uw eerste als uw tweede arrestatie heeft vastgezeten in een gevangenis waarvan u de naam niet kende (CGVS-vragenlijst opgemaakt door de DVZ; vraag 3.1). Tijdens uw persoonlijke onderhoud verklaarde u echter dat u inzake uw eerste arrestatie 25 dagen in hechtenis werd genomen, op een onbekende plaats werd vastgehouden en nadien 5 dagen in de Evin gevangenis werd opgesloten (CGVS 2, p5-6) en u bij uw tweede arrestatie, nadat u zich bij een rechter had aangeboden, dadelijk naar de Evin gevangenis werd gebracht (CGVS 2, p9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, verklaarde u dat het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken heel kort was en u het enkel over uw eerste arrestatie had, waar u op een onbekende plaats werd vastgehouden (CGVS 2, p17). Dit is echter wederom geen afdoende uitleg voor dergelijke tegenstrijdigheden. Immers, u verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij elke arrestatie afzonderlijk dat u had vastgezeten in een gevangenis en u niet wist waar dit was. Bovendien, toen u aan het begin van het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar het verloop van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zei u dat u over het gehoor zelf niets te melden had (CGVS I, p. 3). Daarenboven werd het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken u voorgelezen en ondertekende u het voor akkoord.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Dat hij slechts wanneer hij in de betreffende gevangenis was zou hebben geweten dat dit in Evin was, kan immers hoegenaamd niet verklaren waarom hij hierover in België en tijdens zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming, bij de DVZ en bij het CGVS, tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u op 15/02/1397 (5 mei 2018) gearresteerd werd op de luchthaven Imam Khomeiny (CGVS 1, p6), terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat u op de luchthaven van Mehrabad werd gearresteerd (CGVS 2, p5).”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zijn voormelde verklaringen waren duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geenszins ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Dat verzoeker ook de tweede keer zou hebben verklaard dat hij op de luchthaven van Imam Khomeiny zou zijn gearresteerd en vervolgens zou zijn overgebracht naar de rechtbank van Mehrabad, vindt aldus niet de minste steun in het dossier en kan niet worden aangenomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Voorts is het erg merkwaardig dat u zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst opgemaakt bij de DVZ; vraag 3.1) als tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u op 15 mehr 1397 (7 oktober 2018) een tweede keer werd gearresteerd en u bovendien pas een week na uw arrestatie uw zus belde met de mededeling dat u een borg nodig had (CGVS 2, p11), maar er uit de vertaling van de eigendomsakte (doc 12) die u neerlegde ter ondersteuning van uw relaas, dat de eigendom van uw vader die gelegen was te Dast Geib-straat als borg werd gesteld voor de vrijlating bij uw tweede arrestatie, blijkt dat deze eigendom reeds op 14 mehr 1397 (6 oktober 2018) –een dag voor uw arrestatie- door de revolutionaire rechtbank in beslag werd genomen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat er op de eigendomsakte niet zou zijn vermeld dat de eigendom op 6 oktober 2018 reeds in borg werd gesteld, betreft een loutere ontkenning van de voormelde motieven. Deze motieven vinden nochtans weldegelijk steun in de inhoud van de betreffende eigendomsakte.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ook uit uw houding blijkt dat er aan uw vluchtaanleiding geen geloof kan gehecht worden. Immers, u vertrok op 19 maart 2019 uit Iran door een vlucht te nemen naar België (CGVS 1, p6). Gevraagd of u geen angst had om in maart 2019 opnieuw een vlucht te nemen aangezien u al een keer gearresteerd werd op een luchthaven, antwoordde u dat u geen angst had omdat u geen van de feiten waarvan u beschuldigd werd gepleegd had (CGVS 2, p17). Deze uitleg houdt echter geen steek aangezien u beweerde dat u in het verleden tot tweemaal toe onterecht gearresteerd werd.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Wat tot slot uw relaas betreft dat u in de periode 1392 (maart 2013 tot maart 2014) tot 23 april 2016 een viertal keren zou zijn lastig gevallen door het Ettelaat waarbij u gewaarschuwd werd dat u in de gaten werd gehouden omdat u voor uw werk –u verkocht de grondstof ‘betonine/bitumen’- naar Irak trok (CGVS 1, p13-15), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u initieel verklaarde dat het Ettelaat naar uw werkplek kwam om u te waarschuwen (CGVS 1, p13) en u, gevraagd naar hoeveel keren het Ettelaat naar uw werkplek kwam, antwoordde dat dit één keer was om nadien te verklaren dat dit een vergissing was en zij nooit naar uw werkplek kwamen en u werd tegengehouden toen u op weg was naar uw werkplek (CGVS 1, p14). Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig ook, deze door u aangehaalde problemen met het Ettelaat onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U werd immers louter een viertal keer gewaarschuwd dat u in de gaten werd gehouden. Bovendien zijn deze problemen te ver in de tijd gesitueerd om nog deel uit te maken van een actuele vrees voor vervolging. Immers, u verklaarde dat u na 23 april 2016 niet meer naar Irak reisde en bijgevolg in Irak geen problemen meer kende met het Ettelaat. Gelet op de bedrieglijkheid van de problemen daarna blijkt nergens dat u na deze feiten niet probleemloos in Iran heeft kunnen wonen (CGVS 1, p13 +p15). U bleef nadien doorwerken in uw bedrijf (CGVS 1, p13-14) en verliet Iran pas op 19 maart 2019. Dat u op 19 maart 2019 zonder enig probleem -terwijl uw paspoort werd gecontroleerd- kon vertrekken vanop de Imam Khomeini luchthaven naar België (CGVS 1, p6) wijst er tevens op dat u geen vervolging van de Iraanse autoriteiten dient te vrezen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststelling inzake zijn incoherente verklaringen omtrent de toenadering vanwege de Ettelaat, laat hij volledig onverlet. Dat de voormelde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging, betwist verzoeker evenmin. Verder weerlegt hij niet dat deze feiten te ver gesitueerd zijn in het verleden en voor hem ook kennelijk niet de aanleiding vormden om zijn land te verlaten. Voorts treedt de Raad verweerder bij in de vaststelling dat het gegeven dat verzoeker probleemloos op legale wijze, met zijn eigen paspoort en via de controles zijn land kon verlaten er duidelijk op wijst dat hij bij zijn vertrek niet in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen en vrees voor vervolging.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegt of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De overige door u neergelegde documenten hebben bovenstaande zienswijze niet kunnen veranderen. Uw melikaart, uw shenasnameh, uw Iraanse paspoort en de kopie van uw diploma hebben betrekking op uw identiteit en opleidingsniveau en zijn zaken die niet door het CGVS in twijfel worden getrokken. Uw vonnis van de revolutionaire rechtbank van Teheran gedateerd op 28 favardin 1398 (17/04/2019), de kopie van een conversatie via gmail met uw advocaat in Iran, de twee printscreens van de online raadpleging van uw juridische dossier in Iran, de kopie van een bezwaarschrift tegen uw vonnis van uw advocaat in Iran en de twee kopieën van eigendomsaktes in Iran kaderen in uw relaas dat u onterecht juridisch vervolgd werd in Iran. Hierbij dient te worden opgemerkt dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, quod non in casu. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan het administratieve dossier) dat het relatief gemakkelijk is om Iraanse gerechtelijke documenten te vervalsen. De kopieën van uw werkcontracten hebben tot slot betrekking op uw werk in Iran, niets meer en niets minder”.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT